

(Факти)

Дошло је до пресељавања штаба за вођење дипломатије из министарства спољних послова у председнички кабинет, а Соња Лихт управља српском спољном политиком из сенке, без легитимитета. Њен утицај на формирање спољне политике Србије је ванредан и пресудан, недемократски, ванинституционалан и културолошки непристојан

Председница Фонда за политичку изузетност, председница Спољнополитичког савета Министарства спољних послова и председница УО „Политика“ по свим показатељима поседује далеко већу моћ него што би се то очекивало када се формално погледа списак организација у којима је активна или их води.

Неки ће рећи да та несразмера и снага потиче из добрих односа са председником Србије, а да је још армирана заједничким пријатељством са Драгољубом Мићуновићем. Са оним што је такође из нечувене флоре мирођија за сваку чорбу. Било како било, њен утицај на формирање спољне политике Србије је ванредан и пресудан, недемократски, ванинституционалан и културолошки непристојан.

Од агресивних контрамера које је заједно са Мићуновићем предузела због Јеремићеве најаве бојкота приликом доделе Нобелове награде за мир, неколико „одапетих“ арија изузетно критичких тонова ка концепту спољне политике Вука Јеремића, па све до коначне победе и пресељавања штаба за вођење дипломатије из министарства спољних послова у председнички кабинет, Соња Лихт управља српском спољном политиком из сенке, без легитимитета и рекло би се, волунтаристички. Овог лета, док већина у Србији тражи посао, немали број се одмара на Медитерану или даље, Соња Лихт је изузетно активна у прогнозама и дијагнозама спољнополитичких токова и ево како то тумачење српске спољнополитичке астрологије изгледа:

Када је Гвидо Вестервеле средином августа ове година из Приштине поручио да је Немачка признала Косово и да су границе на Балкану исцртане, да су за Немачку дефинитивне и коначне - што би требало да значи да Србија то мора да прихвати - Лихт се није превише узбудила. Чак и кад се немачки шеф дипломатије исказао благонаклоним према косовским специјалцима и њиховом блиц-кригу на север Косова, Соња Лихт је, 11. августа, рекла да “неће да каже да Вестервеле има другачију политику, али је занимљиво да не одржава у правом смислу речи јавно мњење у Немачкој”.

Тада је Лихт амбициозно пробала да утиче на јавно мњење у Немачкој, такорећи изразивши бригу о истом, наравно без било каквог покрића. Али, зато није приметила да је можда Гвидо дошао да трасира пут захтевима своје много озбиљније шефице и канцеларке. Соња то, изгледа није умела да препозна превиђајући да није случајно то што у Немачкој Меркелова углавном носи панталоне, а да Гвидо сиромаш и кад би хтео (а неће) не сме ни да писне на своју руку, па чак и ако би га у томе подржао супруг.

Нешто касније, дан-два пре посете Меркелове, Лихт нас подучава да “није добро за нас да гледамо на свет само из своје перспективе“, да „морамо имати у виду шири контекст“, јер ако се “фокусирамо искључиво на то да ли Меркелова долази са поруком да Србија призна Косово, губимо из вида шири европски и светски контекст који је за нас значајан”. Она наглашава да је Косово значајна тема, али је убеђена да то није једини разлог посете (sic). Или још горе, месец дана раније, 25. јула, Лихт каже да “не верује да ће бити повећан притисак на Србију после изручења последњег хашког бегунца Горана Хацића.”

Она је убеђена да се Србија неће додатно притискати да призна Косово, а да ће се “тражити креативни приступ у смислу заједничког присуства одређеним регионалним догађањима”. Данас, међутим, знамо да у порукама Меркелове ничег другог значајног сем Косова није било. Сем тог новог јаког притиска на Србију због Косова тешко да и има других тема.

Тај нови притисак у рангу је хашког који је испуњен чиме је превазиђен, па се на његовом месту ствара други, можда јачи или бар истог интензитета. И то је једина значајна, суштинска порука ове посете немачке канцеларке. Све остало је друго(или треће)разредно са списка необавезујућих општих места, или је небитно.

После овога, после доласка немачке канцеларке и њеног захтева да се Србија одрекне севера Косова и формално и фактички, помогне Еулексу да врши пуну надлежност на целој територији Косова и томе припадајуће - натера Србе на северу да све то прихвате и као некоћ пред Јадовном мирно сачекају свој ред пред јамом, Соња Лихт изненађено али резигнирано признаје “да се очекивало да нових услова неће бити. Да се захтеви Европе исказују све конкретније па је за Србију најбоље да настави дијалог”, као и да је добро то “што је порука Маркелове макар делимично избалансирана”.

Какав дијалог? О чему? Како изгледа та “делимична избалансираност”? Као и она “делимична трудноћа” можда?!

Уместо да саопшти да нам је Меркелова поручила да Србија треба да уради оно што није пошло за руком Американцима, НАТО-у, Кфору, Унмику, албанским терористима и касапима, свим тим алама и вранама, па пошто то нису успели они да ураде у претходних десетак година бомбардовања и окупације, онда би то требало да учини Србија себи и Србима. Али, то Соња неће да каже, али ће нам још штошта друго у наредном периоду говорити.

Све то “друго” и другачије остало је за неко ново, накнадно обраћање Соње Лихт овом пуку када се обоје, и пук и Соња, мало приберу и наставе по старом. Соња да гледа и тумачи, а пук да верује на реч...

Такав нам је распоред планета, такви су нам тумачи констелација, социолози, анестезиолози, астролози - сви председникови људи...